

Men jeg skal gøre endnu en Bemærkning, og den refererer sig til de gentagne Udtalelser, der ere fremkomne fra den højtærede Finansminister under disse Forhandlinger om Laan og ved Finanslovsfor- slagets Behandling, og det er den, at han synes at holde uvægerlig fast ved, at naar vi skulle placere et nyt Statslaan, skal det være af $3\frac{1}{2}$ pCt. Typen. Jeg vil gerne derom sige et Par Ord. Det, at Rentefoden er saa lav, er ikke ensbetydende med, at den er fordelagtig. Det kommer udelukkende an paa Kursen. Og hvis nu det er lettere at faa anbragt til forholdsvis den samme Kurs et saadant større Laan af 4 pCt. Typen, skønner jeg ikke, at der er nogen Grund til ikke at gøre det. Jeg vil fremføre gode Grunde til at gaa den Vej. Fastholde vi nemlig $3\frac{1}{2}$ pCt. Typen, vil Befolkningen faa den Tanke, at Staten har sine Penge overordentlig billigt, og naar saa Staten tillige optræder som Laangiver i saa stor Udstrækning, som Staten gør, glemme Folk let, at det er Kursen, der afgør, om Laanet har været billigt eller ej. Det huske Folk ikke, men derimod, at Rentefoden kun er $3\frac{1}{2}$ pCt., det er saare billige Penge, og saa kan Staten godt laane dem ud til 3 pCt. Men derved kommer den i Virkeligheden til at tage ikke $\frac{1}{2}$, men 1 pCt., naar Omkostningerne og alt det øvrige komme til. Den Tanke er ugunstig for Landets Økonomi i sin Almindelighed, og derfor slutter jeg mig til den Opfattelse, at hvis Laanebetingelserne i øvrigt ere nogenlunde de samme og Kursen forholdsvis bedre, vil 4 pCt. Typen være sundere i sin Almindelighed i Økonomien end den saakaldte $3\frac{1}{2}$ pCt. Type. Jeg har ikke villet undlade at sige dette, uagtet mit Kendskab til den højtærede Finansminister siger mig, at han neppe er paavirkelig paa de Omraader, hvor han i høj Grad har bidt sig fast. Jeg føler mig imidlertid forpligtet til, naar jeg har erhvervet mig denne Opfattelse, at fremføre den saa stærkt som muligt. Det kan jo være, at Ministeren, selv om han nødig gaar til det, ikke desto mindre bliver nødt dertil for at faa bedre Vilkaar. Disse bedre Vilkaar kunne udmærket godt være forbundne med, at man gaar til den naturlige Rentefod. Jeg vil derfor henstille, at han, hvis det skulde komme til at foreligge, ikke af Doktrinarisme fastholder $3\frac{1}{2}$ pCt. Typen. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Gennemførelse, idet jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme derfor.

Dinesen: Efter hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) og af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), finder jeg kun Anledning til at gøre en ganske kort Bemærkning, idet jeg anbefaler, at vi vedtage Forslaget snarest muligt, som det er forelagt af Regeringen. Man kan ikke komme udenom, at vi maa den Vej at optage Laan for at sætte Staten i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, derfor har der ikke været andet at gøre for den højtærede Finansminister end at søge det ældre Laan fornyet og endvidere søge Laanet udvidet saaledes, som her er foreslaaet. Denne Erkendelse er jeg opfyldt af, og den bringer mig til at anbefale Forslaget uden noget Forbehold. Hvad der senere vil være at gøre paa dette Omraade, skal jeg ikke sige noget videre om. Jeg tør ikke opkaste mig som den, der har noget særligt Kendskab til disse Forhold.

Der er kun en Bemærkning til, jeg vil gøre — jeg tror, at en lignende Ytring blev fremsat af det ærede Medlem fra Kalundborg —, jeg synes, vi skulle vel være os for enten at handle eller udtale os paa en saadan Maade, at vi derved komme til at vaske vort mindre rene Linned i Udlandets Paasyn.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg finder Grund til at takke de ærede Ordførere for Flertalspartiet her i Salen, for det radikale Parti og de to Højregrupper for den Støtte, de have ydet Lovforslaget. Samme Tak kan jeg ikke bringe det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der vilde modsætte sig dette Forslags Fremme. Det skulde kun interessere mig i høj Grad at høre, hvorledes det ærede Medlem, hvis han i dette Øjeblik stod paa min Plads, vilde være i Stand til at klare Statens Forpligtelser endog blot til en saa tidlig Dato som den 22. Juli 1911 end sige i den Tid, der kommer efter — maaske det ærede Medlem vil oplyse os derom —, uden netop ved at gaa lignende Veje som den her foreslaaede. Det ærede Medlem udkastede den Formening, at de Skattelove, der ville komme til at foreligge som Forslag til Efteraaaret, udelukkende vilde blive saadanne, der ville tyngne Smaamanden. Det har det ærede Medlem ingen Ret til at sige. Jeg har ganske vist sagt, og det tror jeg, enhver Finansminister maatte gøre, at jeg ser ikke Mulighed for at indvinde hele det Beløb, der skal indvindes,